

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 21 (303)
2017. gada
5. novembris

BRĪVĪBAS VĒRTĪBU IZPLATE

Mums jāizprot brīvība un taisnība aizvien labāk, īpaši valsts svētku ietvaros, lai šīs cilvēcīgās vērtības tiktu saglabātas un nāktu par labu visiem. Kristieši stiprina šīs cilvēcīgās vērtības, tās bagātina, padziļina to nozīmi ar Evaņģēlija vēsti. Šādi vēl pilnīgāk veicam savus pienākumus līdzcilvēku labā. Kristiešiem cilvēciskās un kristīgās vērtības attiecas uz cilvēku, kuru Kristus atpestījis un aicinājis uz mūžīgās dzīves pilnību.

Jēzus kā pasaules Pestītājs vienreizēji atklājis cilvēka noslēpumu. Viņš atklāj Tēvu un Viņa mīlestību, izceļ cilvēka cēlāko aicinājumu. Jēzū Kristū katrs cilvēks ir aicināts atrast atbildi uz jautājumiem par vērtībām, kuras rosina personīgās un sociālās attiecības.

Kā tad Kristus Iemiesošanās un Atpestīšanas noslēpuma rosināts un vadīts kristietis stiprinātu savas personīgās un tautiskās vērtības? Šīs vērtības nostiprinās tad, kad vara un autoritāte pilnībā respektē cilvēka pamattiesības, jo cilvēks radīts pēc Dieva attēla un līdzības (Rad 1:26); tas notiek tad, kad brīvība pieņemta nekā absolūts pašmērķis, bet kā dāvana, kas

ļauj atdoties un kalpot; kad aizsargāta un stiprināta ģimene, saglabāta tās vienotība, atzīta tās loma kā sabiedrības pamatsūnai. Cilvēcīgās un kristīgās vērtības tiek veicinātas, kad mēģināts darīt visu iespējamo, lai neviens bērns nemirtu ēdiena trūkuma dēļ, nezaudētu savu intelektuālo un fizisko potenciālu pietiekoša uztura trūkuma dēļ, visā dzīvē nenestu vardarbības un atstumtības rētas. Cilvēcīgās un kristīgās vērtības uzvar tad, kad nav cilvēku izmantojoša sistēma; kad amatpersonas kalpo un cenšas būt godīgas; kad taisnība tiek ievērota visos gadījumos; kad atbildīgi izmantoti pasaules

materiāli un enerģiju resursi, kuri domāti par labu visiem; kad apkārtējā vide tiek uzturēta nākamajām paaudzēm, cilvēcīgas un kristīgas vērtības uzvar tad, kad politiski un ekonomiski apvērsumi padoti cilvēka cieņai, kalpo katram cilvēkam, kas Dieva radīts un Kristus atpestīts.

Mums jānovērtē brīvība politiskā un sociālā jomā, attiecībās starp valdību un tautu, indivīdu saskarsmē. Cilvēka dzīvē brīvība izvēršas arī attiecībās ar objektīvi patieso un morāli labo. Brīvība šādi iegūst dziļāku nozīmi attiecībā uz cilvēku.

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 5. novembris

Parastā liturģiskā laikposma

31. svētdiena. Jēzus Sirds godināšana.

Visv. Sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs" par Ozoliņu un Nākmaņu dzimtu mirušajiem
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise par Andri Gribušku, Dagniju Lielcepurī. Jēzus Sirds dievkalpojums
13.15 Svētdienas Skolas nodarbības
15.00 Svētā Mise (bērniem) par draudzi
18.00 Rožukronis
18.30 Svētā Mise gregoriāniskajā nodomā

Pirmdiena, 6. novembris

8.00 Svētā Mise par + Stefāniju, + Alfonsu, + Hendriku un + Česlavu Šuljām

Otrdiena, 7. novembris

8.00 Svētā Mise par Trubiņu un Lazdu ģimeņu mirušajiem
11.00 Svētā Mise Gaiļezera pansionātā
15.30 - 17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemilējušos tikšanās

Trešdiena, 8. novembris

8.00 Svētā Mise par + Leonardu un + Ludmilu Kozlovskiem
LŪGŠANU NEDĒĻAS PAR
MIRUŠAJIEM NOSLĒGUMS

Ceturtdiena, 9. novembris

LATERĀNA BAZILIKAS

IESVĒTĪŠANAS GADADIENA, svētki.

8.00 Svētā Mise par + Petrovsku,

Lukaseviču, Kaļānu un Macehu ģimeņu mirušajiem

19.00 Svētā Mise (jauniešiem) par Lauru un Jāni Ziemeņiem. Piedalās ansamblis "Effata"

Piektdiena, 10. novembris

Sv. Leons Lielais, pāvests un Baznīcas doktors, piemiņas diena.

8.00 Svētā Mise par Sondoru ģimenes mirušajiem. Pēteri, Agnesi, Vaclavu, Antonu, Franci, Jāni, Jāzepu, Veru, Staņislavu, Mariju, Antoņinu. Jēzus Sirds litānija.

Sestdiena, 11. novembris

Sv. Mārtiņš no Turonas, bīskaps piemiņas diena. Šodien Latvijas Republikas kritušo karavīru atceres diena.

8.00 Svētā Mise par + Barseģjanu Astrīdu

Svētdiena, 12. novembris

Parastā liturģiskā laikposma 32. svētdiena

8.00 Svētā Mise Januša Macehas nodomā par radu, draugu atgriešanos un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas t.
11.00 Galvenā Svētā Mise par arhibīskapu Zbignevu Stankeviču
13.15 Svētdienas skolas nodarbības
15.00 Svētā Mise (bērniem) gregoriāniskajā nodomā
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par draudzi

Pirmdiena, 13. novembris

8.00 Svētā Mise par Jukevicu, Lormaņu,

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Kļaviņu, Popkovsku, Kaļedu, Ļahu, Bulahu un Čižuču ģimeņu mirušajiem

Otrdiena, 14. novembris

8.00 Svētā Mise par Šnoriņu ģimenes mirušajiem un + Jāni Vitolu
15.30 - 17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemīļējušos tikšanās
19.00 Svētā Mise Onkoloģiskajā centrā

Trešdiena, 15. novembris

8.00 Svētā Mise par Gedušu ģimenes mirušajiem un + Eduardu Straupeniek
11.00 Svētā Mise Aglonas Dievmātes godam

Ceturtdiena, 16. novembris

8.00 Svētā Mise par + Jāni Valaini
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Svētā Mise (jauniešiem) par + Voldemāru Kurpnieku un Kurpnieku, Kisļicu dzimtu mirušajiem. Piedalās ansamblis "Ex Animo"

Piektdiena, 17. novembris

Sv. Elizabete no Ungārijas, mūķene, piemiņas diena.

8:00 Svētā Mise. Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 18. novembris

Latvijas Republikas proklamēšanas gadadiena.

8.00 Svētā Mise
18.00 Svētā Mise – dziedināšanas dievkalpojums.

DIEVS SVĒTĪ LATVIJU!

Svētdiena, 19. novembris

Parastā liturģiskā laikposma 33. svētdiena.

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions"
11.00 Galvenā Svētā Mise par draudzi
13.15 Svētdienas Skolas nodarbības
15.00 Svētā Mise (bērniem)
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise gregoriāniskajā nodomā

BRĪVĪBAS VĒRTĪBU IZPLATE

(turpinājums no 1. lpp)

Tā vispirms skar cilvēka attieksmi pret sevi. Katrs ar prātu apveltīts cilvēks ir brīvs tad, kad nosaka savu darbību, spēj izvēlēties labo saskaņā ar saprātu, tātad ar savu paša cilvēka cieņu.

Brīvība nevar nekad tolerēt citu cilvēku tiesību pārkāpumus un viena no cilvēka pamattiesībām ir Dieva godināšana, tieksme pēc cilvēka garīgām vērtībām. Reliģiskā brīvība lai tiek ievērota par labu tiem, kuri veic savus pienākumus Dieva godināšanā.

Pats Kristus brīvību saistīja ar patiesības pazīšanu: "Jūs pazīsiat patiesību un patiesība jūs atbrīvos" (Jn 8:32). Šie vārdi pieprasa būt godīgam attiecībās ar patiesību, tikai tad būs patiesa brīvība; šie vārdi arī brīdina izvairīties no jebkādas virspusīgas un vienpusīgas brīvības, kas neņem vērā visu patiesību par cilvēku un pasauli.

Brīvībai jāpastāv attiecībās ar Jēzus Kristus atklāto, Viņa Baznīcas vēstīto patiesību; brīvība neattaisno morālo anarhiju, jo katrai morālai kārtībai jāpaliek saistītai ar patiesību. Brīvība nav jāizmanto ļaunprātīgi (1 Pt 2:16). Brīvība nevar vērsties pret pašu cilvēku vai viņa attiecībām ar citiem un ar Dievu.

Tas ir sevišķi aktuāli cilvēka seksualitātes jomā. Īsta brīvība ievēro patiesību par cilvēka seksualitāti un laulību. Pašlaik daudz ir uztraucošu faktoru, paviršība kristīgā skatījumā uz seksualitāti. Ar brīvības jēdzienu cilvēki mēdz attaisnot jebkādu uzvedību, kas vairs neskaidrā ar īstu morālu kārtību un Baznīcas mācību. Morālas normas neapkaro cilvēka vai pāra brīvību; tās tieši pastāv brīvības labā, jo dotas, lai nodrošinātu brīvības pareizu izmantošanu.

Nepieņemot šīs normas, pēc tām nerīkojoties, cenšoties atbrīvoties no šīm normām, cilvēks nav īsti brīvs. Brīvs ir tieši tas, kas savu uzvedību atbildīgi pieskaņo objektīvā labuma prasībai. Brīvības saikne ar ētiku veicina kopējo labumu sabiedrībā un valstiskās neatkarības uzturēšanā.

Vienīgi Dieva likums nosaka cilvēka brīvību un tas dots Kristus Evaņģēlijā. Uzticība Evaņģēlijam iespējama tikai ar sv. Gara darbību. Sv. Gars sargā Baznīcai uzticēto dzīvinošo vēsti. Sv. Gars nodrošina Evaņģēlija uzticīgu ieviešanos mūsu dzīvēs. Ar sv. Gara darbību Baznīca ikdienas veidojas par patiesības un dzīvības valstību, par svētuma un žēlastības valstību, par taisnības, mīlestības un miera vispārēju valstību.

Vērsīsim Tēva priekšā mūsu sirds vēlmes un lūgšanas, slavinašanu un pateicību. Kā "Dieva saimes locekļi" (Ef 2:19), vienosimies ar Jēzus upuri vissv. Trīsvienības godam.

SAKSOFONA SKAŅĀS ZELTA RUDENĪ

Rīgas parki un dārzi kļūst tukšāki un klusāki, koku un krūmu zaļo rotu nomaina zeltaini rudi liesmojošais, kam cauri jau pavīd klusi pelēkais, vēstot ziemas snaudas tuvošanos. Rudens vēsums iemājojis arī Kūrijas dārzā, un Jēkaba katedrāles "Caritas" grupas brīvprātīgie, kas jau kādu laiku rūpējas ne tikai par aprūpējamo miesas pabarošanu, bet arī gara vajadzībām, svētdien 15.oktobrī aicināja uz saksofona mūzikas koncertu Pils ielā 2.

Šo muzikālo priekšnesumu "Caritas" grupas brīvprātīgajiem un trūcīgajiem bija sagatavojis Ints Līvmanis un mūziķis Rihards, kas uz sintezatora izpildīja J. S. Baha skaņdarbu ērģelēm. I. Līvmanis pats ir Jēkaba katedrāles "Caritas"

brīvprātīgais, kurš palīdz mūsu aprūpējamiem ar dārza veltēm, un koncerts bija viņa iniciatīvas – sniegt šādus bezmaksas koncertus draudzēm, to kopienām un organizācijām, kuras izsaka šādu vēlēšanos, pirmais auglis.

Tā kā Svētdienskolas telpās notiek remonts, sapulcējāmie koncertam netradicionālā vietā - lielajā priekštelpā pie kamīna, kuru sargā un katru ienācēju modri aplūko divi ģipša suņi. Var rasties jautājums par šo figūru māksliniecisko vērtību vai lietderību, taču savā ziņā tie atgādina par mūsu kopīgo uzdevumu – būt modriem, vērtīgiem pret savu līdzcilvēku vajadzībām un sargāt tos no miesas un gara iznīcības.

Šajā uguns mājvietas un vērtīgo sargu figūru klātbūtnē Ints Līvmanis atskaņoja populārus, klausītājiem labi pazīstamus klasiskās mūzikas skaņdarbus gan ar laicīgu, gan reliģisku ievirzi, bet savu koncertu viņš noslēdza ar paša 2001.gadā komponēto skaņdarbu "Ave Maria", izsakot vēlēšanos to veltīt Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles "Caritas" grupai.

Klausītāji – "Caritas" grupas brīvprātīgie un aprūpējamie koncertu

uzņēma ļoti atsaucīgi un izteica vēlēšanos tikties ar mūziķiem vēl kādā koncertā. Cilvēku prieks, viņu uzmanīgā ieklausīšanās mūzikā apliecināja, ka rūpes arī par trūcīgo garīgajām vajadzībām ir ļoti būtisks aspekts šajā kalpojumā un ir jārod tam arvien jaunas iespējas, jo, kā sacīts Svētajos Rakstos: “[...] *cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet ka cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Kunga mutes*” (At 8, 3). Savukārt Jēzus Marka evaņģēlijā uztic cilvēku paēdināšanu mums: “[...] *Dodiet jūs viņiem ēst [...]*” (Mk 6, 37). Šie vārdi, kaut vispirms tos saprotam Euharistijas un priestera pirmuzdevuma nozīmē, tomēr ir aicinājumus visiem, kas sekojam Viņam un vēlamies būt līdzdalīgi Viņa pasaules atpestīšanas darbā, rūpēties par mūsu līdzcilvēku miesas un gara pabarošanu.

Stella Jurgena

KRIEVIJĀ PIRMS 100 GADIEM...

1917. gada 25. oktobris. (7. novembris pēc tagadējā kalendāra.) Sanktpēterburgas pilsēta, kur akmens, metāls un ūdens apvienojušies brīnumainā harmonijā, pilsēta, kas šķiet, paša Puškina, Bodlēra vai Mocarta sasapņota, jo kur viss vēl likās saskaņa un kārtība, pamazām iegrimst drēgnā, aukstā naktī. Debesu pamalē, aiz Ņevas, kur vēl aizķērusies tikko jaušama rieta atblāzma, apdziest pēdējā gaišā svītā. Tumsa sabiezē arvien vairāk un vairāk pāri nesenaī caru galvaspilsētai, pāri visai bijušai caru impērijai.

Tikai staltā, veco valdnieku rezidence milzīgā Ziemas pils, ko šajā granītā iekaltā krastā uzbūris mūsu baltās Rundāles cēlējs, apgaismota kā lielos

svētkos. Tā saviem neskaitāmiem augstiem logiem mirdz, tā staro tumsā kā pasakaina rota. Taču pašā pilī nav svētku noskaņu. Tur bezspēcīgi sevī ierāvušies, turpmākās norises gaida nesenas februārmarta revolūcijas vadoņi, Krievijas valsts domes ieceltās Pagaidu valdības ministri, dažu simts virsnieku un kadetu aizsardzībā.

Notikumu gaitas tiem vairs neapturēt. Sasituši veco sistēmas uzstādījumu galdīņus, tie nav pratuši radīt jaunus un tā nu tiem atliek tikai gaidīt un drebēt par savu un savas dzimtenes likteni.

Pili ielenc tumši stāvi. Atskan šur tur šauteņu spalgie šāvieni, spindz lodes. Nodžinkst sadragātie logu stikli, ietarkškas ložmetēji. Starp uzbrucējiem un ielenktiem sāk risināties cīņa. Visas Pēterpils valdības iestādes, visi svarīgie militārie mezglī jau lielnieku rokās. Atliek vēl šī pils — pēdējais šķērslis ceļā uz varu, uz sociālo reformu

īstenošanas iespējām. Vairs glābina nav. Ielenktie padodas un uzbrucēji pa gaitiņām gaitiņām ielaužas pilī. „Revolūcijas vārdā” visus ministrus — izņemot Kerensku, kas paguvis aizbēgt — apcietina. Krievijas demokrātiskās republikas īsais mūžs ir galā. Notikusi vēlāk gadu desmitus svinētā „sociālistiskā revolūcija,” pēdējā laikā vairāk raksturotais apvērsums. Pie varas nākuši ļaudis, kas sevī dēvē par strādnieku, zemnieku, kareivju deputātiem, proletariāta avangardu. Nu taču reiz zeme pieredzēs labākus laikus. Atvērsies

cietumi, izbeigsies karš, pilsētas dabūs maizi, zemnieki zemi, apspiestās tautas - neatkarību! Beidzot varēs īstenot sludinātās vērtības - mieru, maizi, zemi, brīvību!

Taču drīz vien maizes vietā daudzi cietīs badu, miera vietā briesmīgu, gadiem ilgu pilsoņu karu, zemniekiem arī no savasniecīgās zemes gabaliņa nāksies gandrīz visu atdot valstij, kurā noteicoša būs tikai viena vienīga partija, savukārt brīvību kontrolēs un ierobežos drošības orgāni. Kristieši piedzīvos vajāšanas, izsūtījumus un nāvi. Dievnami tiks sagrauti, pārveidoti, apgānīti. Cilvēku mīlestība, slāpes pēc taisnības, pēc patiesības, viss tas, par ko kādreiz pirmie revolucionāri gāja uz barikādēm, tiks samīts, saplosīts un piesmiets ateistiskā komunisma vārdā. Noraidot Dieva pastāvēšanu, Viņa autoritāti un baušļus, sociālā taisnība ideoloģijas ietvaros tiks ieviesta bez žēlsirdības, sagrozīta patiesība uzspiesta bez patiesas mīlestības, cilvēks valsts uzbūves un uzturēšanas labā tiks ierobežots un izsekots, viņa dzīvība, cieņa un brīvība maz vērtēta, patstāvīga domāšana un sirdsapziņas spriedumi noliegti un nicināti, objektīvo morālo likumu autoritātes vietā nāks mainīgie „personības kulta” saukļi un partijas lēmumu priekšraksti.

Paies daudzi gadu desmiti, līdz mazinoties drošības orgānu iespaidam, un izvēršoties atklātības apstākļiem cilvēki (20.gs. 80 gadu beigās) sāks apgūt no jauna publisku un brīvu iesaistīšanos sabiedriskā un politiskā dzīvē. Mācība par civilizētu līdzdalību sociālos, politiskos un kulturālos procesos turpinās. Ticīgo laju apustulāts šajās jomās ir būtisks. Lai tad iepriekšējo gadu desmitu negatīvā

pieredze ar Dieva žēlastības palīdzību tiek pārvarēta nākotnes labā, apgūstot brīvību un mīlestību patiesībā, sociālo taisnību un žēlsirdību, solidaritāti un kopējā labuma prasības. Lai īstenojas nevis graujoša un iznīcinoša revolūcija, bet atjaunojoša un radoša revolūcijā Jēzus Kristus mīlestībā!

LUTERA AIZSĀKTAJAI REFORMĀCIJAI – 500

Atzīmējot 500 gadskārtu kopš 1517. gada 31. oktobrī augustīniešu mūks Mārtiņš Luters izvirzīja debatēm aktuālus teoloģiskus jautājumus, piedāvājam 1983. gada 6. maija Romas katoļu un luterāņu kopējās komisijas ziņojuma atziņas.

Luterāņu Baznīcas ir centušās gadsimtu gaitā uzturēt Lutera teoloģiskās un garīgās atziņas. Taču ne visi viņa raksti ir ietekmējuši luterāņu Baznīcas vienādā mērā. Bieži ir tendence piešķirt lielāku nozīmi viņa polemiskajiem darbiem, bet ne pastorālajiem un teoloģiskajiem rakstiem. Šie raksti, kuriem tika dots konfesionālu dokumentu statuss, ir īpaši nozīmīgi Baznīcai. Turklāt, viņa divi katehismi ir ieņēmuši sevišķu stāvokli Baznīcu dzīvē. Kopā ar „Confessio Augustana” (Augsburgas 1530.g. ticības apliecību) tie veido atbilstošu pamatu ekumeniskajam dialogam.

Neskatoties uz to, Lutera mantojums ir pārcietis dažādus zaudējumus un sagrozījumus vēstures gaitā:

- pieauga Bībeles izolācija no tās īstās sakarības ar Baznīcu, un tās autoritāte tika nepareizi izprasta legālā veidā verbālās inspirācijas doktrīnas dēļ;

- sakramentālās dzīves cēlais Lutera vērtējums tika lielā mērā zaudēts Apgaismības laikā un piētismā;

- Lutera izpratne par cilvēka kā personas esamību Dieva priekšā tika kļūdaini skaidrota kā individuālisms;

- vēsts par attaisnošanu dažkārt tika aizvietota ar morāles mācību;

- viņa atturība pret politisko autoritāšu lomu Baznīcas vadībā tika ilgā laika periodā noklusēta, un

- viņa mācība par Dieva valdīšanas divkāršo dabu (mācība par „divām Dieva valstībām”) tika kļūdaini lietota, lai attaisnotu Baznīcas atteikšanos no atbildības sociālajā un politiskajā dzīvē.

Kopā ar pateicību par Lutera atstāto mantojumu, luterāņu Baznīcas mūsu dienās ir informētas par viņa personības un darba ierobežotību, kā arī par dažiem negatīviem viņa darbības rezultātiem. Tās neatzīst viņa polemiskās pārmēribas; tās ir

apbēdinātas par viņa pretjūdu rakstiem viņa mūža nobeigumā; tās redz, ka viņa apokaliptiskais skatījums veda viņu pie spriedumiem, kuriem tās nevar piekrist, piemēram, par pāvesta amatu, par anabaptistu kustību, par Zemnieku karu. Teikto vēl papildinot, noteiktas vājības luterāņu Baznīcu organizatoriskajā struktūrā ir kļuvušas acīmredzamas, īpaši gadījumos, kad to pārvaldi pārņēma valdnieki vai valsts, ko Lutera pats gribēja domāt tikai kā kārtību ārkārtējos gadījumos.

No Romas katoļu Baznīcas puses tās attīstības gaitā pēc reformācijas no vairākiem viedokļiem noteicošā bija aizsardzības nostāja pret Lutera un viņa domāšanu. Bailes par Baznīcas neatļautu Bībeles izdevumu izplatīšanu, centrēšanās uz pāvesta amata pārāku akcentēšanu un vienpusība sakramentu teoloģijā un praksē

radīja pārdomātu pretreformācijas katolicisma īpatnību attīstību. No otras puses, daži no Lutera pasākumiem tika ņemti vērā Tridentes koncila reformu centienos, piemēram, sprediķošanas atjaunošana, ticības mācības pastiprināšana un uzsvars uz Augustīna mācību par žēlastību.

Lutera kā personības un viņa reformācijas darba pārvērtēšana no katoļu puses sākās 20. gadsimtā – vispirms visās zemēs, kur runā vāciski. Tas ir plaši atzīts, ka viņš pamatoti mēģināja reformēt teoloģiju un viņa laika pārkāpumus Baznīcā, un, ka viņa pamata ticības atziņa – taisnošana mums tiek dāvāta Kristū bez jebkāda mūsu pašu nopelna, nekādi nerunā pretī īstai katoliskai tradīcijai, kas pamatojas, piemēram, sv. Augustīna un Akvīnas Toma atziņās.

Šī jaunā nostāja pret Lutera tika atspoguļota kardināla Villebranda runā Pasaules Luterāņu federācijas piektajā asamblejā: „Kurš... vēl varētu noliegt, ka Mārtiņš Lutera bija dziļi reliģiska personība, kas godīgi un sevi ziedojot meklēja Evaņģēlija vēsti? Kurš varētu noliegt, ka par spīti faktam, ka viņš cīnījās pret Romas katolisko Baznīcu un Apustulisko Krēslu – patiesības labā par to nav jāklusē – viņš tomēr paturēja ievērojamu vecās katoļu ticības daļu? Patiesi, vai tas tā nav, ka Vatikāna Otrais koncils pat ieviesa prasības, kuras pirmais citu starpā bija izteicis Mārtiņš Lutera, un rezultātā daudzi kristiešu ticības un dzīves aspekti tagad atrada labāku izpaušmi, nekā iepriekš? Mēs esam spējīgi atzīt to par spīti visām atšķirībām, un tas ir par iemeslu lielam priekam un daudz cerībām.”

(nobeigums sekos)

Lūdzu izpildīt divu veidu anketas un tās ielikt kastītē blakus vēstnesīšiem līdz svētdienai, 19.novembrim

Sestdien, 18. novembrī plkst 18
Dziedināšanas dievkalpojums

Svētceļojums uz Vatikānu
Kājām no sv. Jēkaba katedrāles
2018.g. pavasarī - vasarā
(apmēram 3 - 4 mēneši)

Vajadzīga automašīna, vēlams ar
šoferi - īpašnieku, svētceļnieku mantu
līdzī vešanai.

Pieteikties pie Vladimira (Valda)

tālr. 26568444

Latvijas Bīskapu konference
apstiprinājusi lūgšanas "Dieva žēlsirdības
kronītis" oficiālo tulkojumu

Uz Rožukrona lielajām zīlēm (1 reizi):

*Mūžīgais Tēvs, es upurēju Tev Tava mīļā Dēla,
mūsu Kunga Jēzus Kristus, Miesu un Asinis,
Dvēseli un Dievišķību, kā pārlūgumu par mūsu
un visas pasaules grēkiem.*

Uz Rožukrona mazajām zīlītēm (10 reizes):

*Jēzus sāpīgo ciešanu dēļ, esi žēlsirdīgs mums
un visai pasaulei!*

Lūgšanas beigās 3 reizes:

*Svētais Dievs, svētais varenais Dievs, svētais
mūžīgais Dievs, apžēlojies par mums un par
visu pasauli!*

Laikraksts "Nāc", Nr.99

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā
kalpošana Gailezera slimnīcā no 16.30
sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise
19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana
Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar
Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00.
Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus
Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā.
Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”
Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu
Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.
Informācijai sekot līdzī katedrāles ziņojumu
dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)
Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)
Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)
Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks
(26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)
Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)
Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās,
Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)
Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa,
Anna (25959377)

Šonštates Dievmātes lūgšanu grupa –
Sandra (20450755) mta.edu.lv@gmail.com

**Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši
zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!**

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 650 eks.

www.jekabakatedrale.lv